

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 42.

Vydána dne 22. července 1950.

Cena Kčs 3.—.

OBSAH:

93. Nařízení o výstavbě obcí.

93.

Vládní nařízení ze dne 11. července 1950 o výstavbě obcí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí (dále jen „zákon“):

Část I.

Zastavovací plán. (K §§ 6, 15 a 16 zákona.)

§ 1.

Pořízení zastavovacího plánu.

(1) Místní národní výbor pořizuje podle pokynů krajského národního výboru zastavovací plán, a to na podkladě podrobného územního plánu (dále jen „podrobný plán“), pokud není stanoveno jinak podle § 26 odst. 2 zákona. Zastavovací plán rozvádí a prohlubuje obsah podrobného plánu.

(2) Zastavovací plán se pořizuje pro území stavebního obvodu. Zapojení tohoto plánu do širší zájmové oblasti se podle potřeby vyřeší předběžným ideovým náčrtem.

§ 2.

Obsah zastavovacího plánu.

(1) Zastavovací plán přesně upravuje souvisle zastavitelné části obce; stanoví zejména

- a) přesné hranice ploch, vyznačených v podrobném plánu, zvláště hranice mezi pozemky určenými k zastavění a plochami ostatními, zejména uličními (uliční čáry), úrovně těchto ploch, uspořádání ulic a veřejných prostranství (na př. dopravní pásy, šíře a úpravy chodníků),

- b) druh, způsob a rozsah zastavění na pozemcích k tomu určených a úpravy ostatních ploch, zejména rozmístění staveb v upraveném území (stavební čáry i výškové úrovně) a jejich účel, rozsah zastavěné plochy a výšku staveb, podmínky vnější úpravy staveb, úpravu volných ploch a směrnice pro jejich osázení nebo jiný způsob jejich využití, jakož i objekty, které mají být zachovány pro svoji historickou, uměleckou nebo jinou kulturní hodnotu, a úpravu jejich okolí a

- c) polohu veřejného rozvodu vody, elektřiny, plynu a tepla, veřejných stok, přípojek, jejich rozměry, polohy opěrných bodů a šachet a důležité výškové kóty; podle potřeby stanoví také

- d) hranice jednotlivých stavebních pozemků a
e) rozsah a způsob provedení povinných úprav staveb (§ 12 zákona) nebo asanace (§ 17 zákona).

(2) Pořizuje-li se zastavovací plán v době, kdy ještě není územních plánů, musí vyhovovat také požadavkům kladeným na tyto územní plány.

§ 3.

Zásady pro výstavbu obce.

Při vypracovávání zastavovacího plánu je třeba dbát zejména toho, aby

- a) zastavění bylo seskupováno s přihlédnutím k veřejným potřebám, k rázu krajiny, k tvaru terénu a k stanoveným typům staveb;
- b) stavební obvody byly vybaveny potřebnými a vhodné rozmístěnými veřejnými zařízeními, aby byly snadno zásobovány zdravotně nezávadnou vodou, aby dešťové vody byly lehce odváděny a po případě aby mohla být hospodárně vybudována kanalizace (s potřebným čistícím zařízením);

- e) historické a umělecké památky byly uchráněny v architektonicky příznivém prostředí a ochrana krajiny a přírody byla plně zajištěna;
- d) úprava vnitřních komunikací stavebního obvodu byla uspořádána hospodárně a aby bylo vybudováno jasné a přehledné připojení na hlavní ulice;
- e) zastavění a plochy určené pro zotavovací péči byly odděleny od rušných dopravních cest (silnice, železnice) a zastavění obytné od průmyslového, a to použitím zeleně;
- f) průběžná doprava byla oddělena od místní a aby byly zajištěny potřebné plochy pro dopravní zařízení;
- g) výška staveb i porostů v okolí letišť (zvláště ve směrech přiletu a odletu) byla upravena se zřetelem k bezpečnosti letecké dopravy;
- h) zeleň byla plánována uvnitř obcí pokud možno v souvislých a na sebe navazujících plochách a aby vzrostlé sady byly pokud možno zachovány.

§ 4.

Součásti plánu.

(1) Zastavovací plán se skládá

- a) z polohopisného výkresu s vyznačením výškových poměrů, provedeného v měřítku 1 : 1000, po případě větším pro vyřešení důležitých podrobností,
- b) podle potřeby z ideového náčrtu zapojení do širší zájmové oblasti,
- c) podle potřeby z podélných a příčných řezů ulic, veřejných prostranství a jiných důležitých míst dotčeného území,
- d) ze zastavovacích podmínek,
- e) z průvodní zprávy a
- f) po případě z řešení vnějších stavebních a architektonických úprav budovy v měřítku nejméně 1 : 500, podle potřeby doloženého i modelem.

(2) Ministerstvo techniky může po slyšení krajského národního výboru ve výjimečných případech povolit použití měřítku menšího než 1 : 1000.

(3) Stavby, plochy a zařízení, které jsou v držbě nebo v užívání vojenské správy, jakož i podniky a zařízení důležité pro obranu vlasti lze v zastavovacím plánu vyznačit jen se souhlasem vojenské správy a podle jejích pokynů.

§ 5.

Řízení o zastavovacím plánu.

(1) Krajský národní výbor, dříve než vydá pokyny místnímu národnímu výboru pro pořizování zastavovacího plánu, zjistí požadavky ve-

vojenské správy, místního a okresního národního výboru, jakož i těch orgánů veřejné správy, kterých by se mohl obsah plánu dotknout, a snaží se dosáhnout dohody o zásadách pro výstavbu obce. Nedojde-li k dohodě o některé zásadě, rozhodne ministerstvo techniky, a to v dohodě se státním úřadem plánovacím a se zúčastněným ústředním úřadem.

(2) Místní národní výbor pořídí podle pokynů krajského národního výboru návrh zastavovacího plánu, usnese se na něm, vyloží jej po dobu 21 dnů a zašle v opise (kopii) okresnímu a krajskému národnímu výboru, u nichž také bude lze do něho nahlédnout; k vyložení je třeba souhlasu vojenské správy. Místní národní výbor vyhlásí vyložení plánu způsobem v místě obvyklým a v příslušném úředním listě s poučením, že v uvedené lhůtě mohou veřejné orgány, jichž se dotýká obsah zastavovacího plánu, podat u místního národního výboru námítky a ostatní zájemci připomínky.

(3) Po uplynutí lhůty stanovené pro vyložení předloží místní národní výbor prostřednictvím okresního národního výboru návrh zastavovacího plánu s vyhláškou, podanými námítkami a připomínkami a se svým vyjádřením krajskému národnímu výboru.

(4) Krajský národní výbor může při potvrzování zastavovacího plánu s předchozím souhlasem vojenské správy stanovit jen takové úpravy, které se nedotýkají zásad dohodnutých s jednotlivými veřejnými orgány.

(5) Místní národní výbor vyhlásí způsobem v místě obvyklým, že zastavovací plán byl potvrzen.

(6) Ustanovení předchozích odstavců platí také pro změnu zastavovacího plánu.

§ 6.

Právní účinky zastavovacího plánu.

(1) Závaznost zastavovacího plánu počíná dnem uvedeným ve výměru o jeho potvrzení. Pozemků ve stavebním obvodu je v době určené jednotným hospodářským plánem třeba použít ve shodě se zastavovacím plánem. Způsob užívání pozemků nebo jejich hranice lze měnit, jen potvrdí-li stavební úřad, že je to přípustné s hlediska zastavovacího plánu.

(2) Na stavbách nebo zařízeních, které nevyhovují zastavovacímu plánu, lze provádět nezbytné udržovací práce, jen nezmaří-li se tím uskutečnění tohoto plánu.

(3) Ve stavebním obvodu, pro nějž platí zastavovací plán, není třeba hlásit podstatné změny ve využití pozemku podle § 12 vládního nařízení č. 51. 1950 Sb., o územním plánování obcí.

§ 7.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky blíže upraví způsob, jak se pořizuje zastavovací plán, zejména jakých podkladů je třeba a jakých technických předpisů a značek se použije pro jeho vypracování, a podrobněji určí zásady pro výstavbu obcí; dále může stanovit podrobnosti o řízení a o právních účincích zastavovacího plánu.

Část II.

Povinnosti místního národního výboru.

(K § 7 zákona.)

§ 8.

(1) Místní národní výbor je povinen pečovat o provádění výstavby obce jako součásti úkolů jednotného hospodářského plánu tím, že usnadní uskutečnění stavebních investic pro jednotlivá hospodářská odvětví a ve své působnosti bude také sám provádět výstavbu obce v mezích plánovacích předpisů.

(2) Místní národní výbor usnadní uskutečnění stavebních investic včasnou přípravou a projednáním příslušného zastavovacího plánu a vybudováním veřejných zařízení ve stavebním obvodu; sám pak sestaví program vlastních úkolů pro výstavbu obce a pečuje o jejich plnění.

§ 9.

Vybudování veřejných zařízení.

(1) Místní národní výbor se postará, aby ve stavebním obvodu byly před jeho zastavováním vybudovány ulice a podle okolností vedení vodovodní a kanalizační. Ulice je třeba vybudovat tak, aby se usnadnil bezpečný příjezd k staveništi; konečnou úpravu ulice je nutno provést tak, aby byla i s veřejným osvětlením dokončena v době, kdy se začnou užívat přílehlé stavby.

(2) Jako součást ulice zřídí místní národní výbor také chodník na veřejné komunikaci podél uličních čar, a to i při pozemcích nezastavěných. O tom, v jaké úpravě, z jakých hmot a v jaké šířce se chodník zřídí, nebo kdy lze od něho upustit, rozhodne místní národní výbor, je-li stavebním úřadem, jinak po jeho slyšení okresní národní výbor.

(3) Na úhradu nákladů vzešlých vybudováním veřejných zařízení může místní národní výbor požadovat od zájemců příspěvky, anebo jde-li o náklady na zřízení chodníku do určité šíře, plnou náhradu těchto nákladů. Pro stanovení výše a způsobu placení příspěvků a řízení platí předpisy o finančním hospodaření národních výborů.

(4) Pokud jde o vybudování ostatních veřejných zařízení (rozvodu elektriny, plynu, tepla a pod., zařízení dopravních a telekomunikačních), dbá místní národní výbor, aby tato zařízení byla provedena včas a v účelném sledu.

§ 10.

Program úkolů pro výstavbu obce.

(1) Místní národní výbor sestaví program vlastních úkolů pro výstavbu obce, které vyplývají z provádění plánů územních a plánu zastavovacího. Tyto úkoly seřadí podle pořadí naléhavosti a hospodářské uskutečnitelnosti a v součinnosti s nadřízenými národními výbory působí k tomu, aby byly postupně zařazovány do jednotného hospodářského plánu.

(2) Do programu úkolů pro výstavbu obce náleží zejména

1. zřizování veřejných staveb, kterých je třeba k uspokojení společných potřeb pracujících, jako jsou školy, domy osvěty, tělovýchovná zařízení, lázně, veřejné úkryty a distribuční zařízení;

2. zlepšení a zvláště ozdravení dosavadní zastavěné části obce, a to buď

a) asanací, jde-li o území určené k ní podrobným plánem, anebo

b) jednotlivými úpravami na stavbách (loupi, průchody, snížení nebo zvýšení stavby a pod.) nebo odstraněním jednotlivých staveb nebo jejich částí (odbourání přístavků, dvorních staveb a pod.), pokud tyto úpravy vyplývají ze zastavovacího plánu, anebo

c) úpravami uvnitř jednotlivých staveb (zřizování úkrytů, odstraňování zdravotních závad, jako vlhkosti, kouřových závad a j., připojení na vodovod a kanalizaci a vnitřní zařízení s tím souvisící, zřizování koupelen, záchodů, prádelen, sklepů a j., zavedení elektriny, plynu, dálkového vytápění a j.);

3. vybudování nebo zlepšování veřejných zařízení (komunikace, vodovody, kanalizace, veřejné osvětlení, vodní nádrže, úprava vodotečí a pod.) tak, aby vyhovovala současným i budoucím potřebám;

4. zřizování veřejných sadů, hřišť, koupališť a jiných ploch pro zotavovací péči, pomníků a podobných staveb;

5. vhodná úprava zatím nezastavěných ploch, skládek a pod.

§ 11.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky

a) vydá směrnice pro sestavení programu úkolů pro výstavbu obce, jakož i bližší ustanov-

vení o tom, za jakých podmínek, v jakém rozsahu a postupu a jak je budovat veřejná zařízení, a

- b) určí okruh zájemců, povinných k náhradě pořizovacích nákladů na veřejná zařízení nebo na ně přispívat, a stanoví, do jaké šíře chodníku je zájemce povinen hradit náklady na jeho zřízení.

§ 12.

Přechodná ustanovení.

(1) Byl-li vlastník podle dosavadních předpisů povinen bezplatně postoupit určitou část svého pozemku pro veřejnou komunikaci a nedošlo-li ještě k tomuto postupu nebo k dohodě o něm anebo nebylo-li ve sporu ještě pravomocně rozhodnuto, postupuje se podle tohoto nařízení.

(2) Zřídil-li někdo podle dosavadních předpisů chodník a nepřevzal-li místní národní výbor tento chodník ještě do správy a udržování, platí pro převzetí dosavadní předpisy. Při pochybnosti se má za to, že chodník byl převzat. Jinak se postupuje podle tohoto nařízení.

Část III.

Ochranná pásma.

(K § 8 zákona.)

§ 13.

Silniční ochranná pásma.

(1) V území, které územním nebo zastavovacím plánem není určeno k souvislému zastavení, se při silnicích stanoví silniční ochranná pásma do vzdálenosti 6 až 25 m od osy vozovky silnic.

(2) V silničních ochranných pásmech se zásadně nesmějí umísťovat stavby, ploty ani jiná podobná zařízení, hustě vysazovat stromy ani křoviny, zřizovat vjezdy na jednotlivé pozemky ani provádět takové územní úpravy, kterými by se podstatněji měnila úroveň povrchu půdy vůči úrovni silniční vozovky.

(3) Nejde-li o okolí křižovatky nebo pozemek při vnitřní straně silničního oblouku o poloměru 500 m nebo menším, lze povolit výjimku z omezení podle odstavce 2, a to jen ze závažných důvodů a nebudou-li tím ohroženy obecné zájmy, zejména dopravní. Výjimku povoluje při státních silnicích I. a II. třídy krajský národní výbor a při ostatních silnicích okresní národní výbor, a to vždy v dohodě s vojenskou správou.

(4) Vyžaduje-li to bezpečnost provozu na silnicích, může okresní národní výbor se souhlasem vojenské správy nařídit vlastníku, aby odstranil stavby, ploty a jiná zařízení nebo porosty,

které již před počátkem účinnosti zákona byly umístěny v ochranném silničním pásmu v okolí křižovatky silnic nebo na vnitřní straně silničního oblouku o poloměru 500 m nebo menším, anebo aby na nich provedl úpravy potřebné pro zvýšení bezpečnosti provozu; to platí obdobně také o úpravě povrchu půdy. V odůvodněných případech poskytne okresní národní výbor náhradu, pro niž platí obdobně ustanovení o náhradě za vyvlastnění.

§ 14.

Jiná ochranná pásma.

(1) Krajský národní výbor stanoví v dohodě s vojenskou správou ochranná pásma při

- vodních cestách a vodocestných zařízeních,
- letišťích a letových cestách,
- radioelektrických zařízeních a
- dálkových vedeních (vodovody, plynovody a pod.)

a určí omezení nebo úpravy v nich podle potřeb příslušné dopravy a s přihlédnutím k ostatním obecným zájmům.

(2) O odvolání z rozhodnutí krajského národního výboru rozhoduje ministerstvo techniky v dohodě se zúčastněným ústředním úřadem.

§ 15.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky může

- blíže určit, co je považovat za hranice souvisle zastavěného území obce a za okolí křižovatek, dále blíže upravit rozsah ochranných silničních pásem a omezení v nich, výjimky z nich a požadavky, kterým mají vyhověvat stavby, zařízení a porosty přípustné v těchto pásmech, jakož i odstraňování závad a povinné úpravy v těchto pásmech a
- vydat směrnice pro stanovení a rozsah ochranných pásem při vodních cestách a vodocestných zařízeních, při letišťích a letových cestách, při radioelektrických zařízeních a při dálkových vedeních i pro omezení a povinné úpravy v těchto pásmech.

Část IV.

Přípustnost provádění pozemních staveb.

(K § 9 zákona.)

§ 16.

Požadavky na pozemní stavby.

(1) Pro přípustnost staveb a jakýchkoli stavebních prací na nich s hlediska jednotného hospodářského plánu platí zvláštní předpisy o provádění tohoto plánu ve stavebnictví.

(2) Stavby lze zásadně projektovat a provádět jen na podkladě zastavovacího plánu a ve shodě s ním, nebo jde-li o stavby přípustné výjimečně mimo stavební obvod, ve shodě s podrobným plánem. V době, než budou opatřeny tyto plány, stanoví podmínky pro umístění stavby a pro její řešení krajský národní výbor při určování stavebního obvodu nebo při povolování výjimky z tohoto obvodu.

(3) Stavby musí v návrhu i provedení vyhovovat:

- a) požadavkům účelnosti a hospodárnosti,
- b) požadavkům bezpečnosti, zejména pokud jde o nosné konstrukce a odolnost proti přírodním živlům,
- c) zájmům obrany vlasti,
- d) zájmům zdravotním a
- e) požadavkům výtvarným i zájmům ochrany památek, přírody a krajiny.

§ 17.

Projednáání zamýšlené stavby.

(1) Stavebník předloží stavebnímu úřadu dvojmo stavební projekt a podle možnosti vyjádření místního národního výboru, pokud není stavebním úřadem, jakož i ostatních účastníků řízení (§ 31).

(2) Stavební úřad přezkoumá u zamýšlené stavby nebo stavební práce,

1. zda je přípustná s hlediska jednotného hospodářského plánu,

2. zda podle stavebního projektu

- a) je ve shodě s územním a zastavovacím plánem nebo vyhovuje podmínkám, které stanovil krajský národní výbor (§ 16 odst. 2),
- b) je ve stavebním obvodu nebo jde o stavbu přípustnou mimo tento obvod a
- c) vyhovuje požadavkům kladeným na provedení a vybavení stavby (§ 16 odst. 3) nebo zda je užito stanoveného typu staveb, jakož i

3. zda jsou připojena vyjádření účastníků řízení a zda jejich námítky jsou odůvodněny s hlediska příslušných předpisů.

(3) Stavební úřad zjistí vždy stanovisko místního národního výboru, pokud tento výbor není sám stavebním úřadem, a podle možnosti také ostatních účastníků řízení. Pokud vyšší stavební úřad již stavební projekt přezkoumal, je stavební úřad vázán jeho stanoviskem.

(4) Stavební úřad postupuje při řízení tak, aby se stavbou bylo lze začít v době stanovené jednotným hospodářským plánem.

(5) Nejsou-li stavebnímu úřadu dobře známy poměry staveniště nebo jeho okolí anebo vyžaduje-li to druh, způsob nebo rozsah stavby, vykoná místní šetření, k němuž pozve vedle stavebníka a ostatních účastníků řízení také pro-

jeckní podnik nebo orgán, jakož i podnik nebo orgán pověřený provedením stavby. Místního šetření nebude zpravidla třeba, půjde-li o novostavbu prováděnou podle potvrzeného zastavovacího plánu.

§ 18.

Rozhodnutí stavebního úřadu.

(1) Stavební úřad podle výsledku přezkoumání buď vysloví, že zamýšlenou stavbu lze provést podle předloženého stavebního projektu, po případě stanoví přitom potřebné podmínky, anebo provedení stavby zakáže.

(2) Jde-li o stavbu

1. kterou provádí stát, národní podnik anebo komunální nebo družstevní stavební podnik,

2. v určeném stavebním obvodu, pro nějž platí zastavovací plán,

3. podle stanoveného typu nebo s odchylkou schválenou stavebním úřadem k tomu příslušným nebo podle stavebního projektu, s nímž vyslovil souhlas vyšší stavební úřad, a

4. proti níž účastníci řízení nemají námítky,

uvede stavebník při předkládání stavebního projektu stavebnímu úřadu, že všechny tyto předpoklady jsou splněny; v tomto případě rozhodne stavební úřad do 15 dnů po dni, kdy k němu došel stavební projekt. Pokud v této lhůtě stavební úřad nerozhodne nebo si nevyhradí v odůvodněném případě pozdější rozhodnutí, má se za to, že se stavbou souhlasí. Nevyhradil-li si stavební úřad pozdější rozhodnutí, může po uplynutí uvedené lhůty stanovit jen takové podmínky, kterých je třeba z důvodů bezpečnosti stavby nebo které nemohou mít za následek odklad nebo zdržení stavební činnosti. Ustanovení tohoto odstavce neplatí, není-li dán souhlas vojenské správy, potřebný k provedení stavby podle zvláštních předpisů.

§ 19.

Začátek stavby.

(1) Se stavbou lze začít, jakmile

1. stavební úřad vyrozuměl stavebníka a podnik nebo orgán pověřený provedením stavby, že stavbu lze provést, nebo jakmile byly splněny podmínky, za nichž se předpokládá souhlas stavebního úřadu (§ 18 odst. 2) a

2. na staveništi byly vytyčeny stavební čáry a úrovně.

(2) Stavební úřad může podle okolností povolit ještě před rozhodnutím o stavbě, aby bylo začato s výkopem základů a po případě i s dalšími stavebními pracemi.

(3) Stavební čáry a úrovně vytyčí na staveništi okresní národní výbor nebo osoba úředně oprávněná k zeměměřickým pracím.

§ 20.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky

1. vymezí pojem pozemních staveb, jednotlivých jejich druhů podle rozsahu (novostavby, přístavby a pod.), staveniště, začátku a dokončení stavby, jakož i prací udržovacích,

2. blíže upraví všeobecné podmínky pro řešení staveb přípustných mimo stavební obvod,

3. upraví navrhování a provádění staveb s hlediska požadavků na ně kladených podle tohoto nařízení, zejména pak určí,

a) jakých konstrukcí a stavebnin lze použít a za jakých podmínek i jak má být stavba vybavena,

b) jakým zvláštním požadavkům mají vyhovovat jednotlivé druhy staveb podle svého účelu,

c) jak má býti organisováno staveniště a práce na stavbě samé, a

d) typy staveb často se vyskytujících nebo hromadně stavěných, po případě jejich částí, konstrukcí, dílců a prvků; tyto typy může prohlásit za směrné nebo závazné,

4. blíže vymezí pojem účastníků řízení, podrobněji upraví postup řízení, zejména aby účelně navazovalo na zařazování staveb do jednotného hospodářského plánu,

5. může stanovit některé úlevy od podmínek, za nichž se předpokládá souhlas stavebního úřadu se stavbou, jakož i které stavební nebo udržovací práce lze provádět jen po ohlášení stavebnímu úřadu, a může zavést povinné užívání tiskopisů,

6. určí způsob provedení stavebního projektu a

7. blíže upraví vytyčení stavební čáry a úrovně.

Část V.

Provádění a počátek užívání stavby.

(K § 10 zákona.)

§ 21.

Povinnosti při provádění stavby a dozor.

(1) Stavebník je povinen dát provést stavbu podnikem k tomu oprávněným. Tato povinnost neplatí pro stát, pokud provádí stavební práce svými zaměstnanci.

(2) Podnik nebo orgán státní správy pověřený provedením stavby oznámí neprodleně stavebnímu úřadu, kdy bylo začato se stavbou. Tento podnik nebo orgán je povinen vést stavební deník o průběhu stavby a předložit orgánu stavebního úřadu na požádání všechny doklady potřebné k provádění stavby (zejména doklad

o zařazení stavby do jednotného hospodářského plánu a stavební projekt); tyto doklady musí být na staveništi.

(3) Stavební úřad dozírá na veškerou stavební činnost, zejména aby stavební práce byly prováděny řádně, odborně a hospodárně a aby při provádění stavby nebyly ohrožovány obecné zájmy, zvláště bezpečnost osob.

§ 22.

Změny a závady při stavbě.

(1) Všechny změny proti potvrzenému stavebnímu projektu, jejichž potřeba nebo vhodnost se ukáže při provádění stavby, je podnik nebo orgán pověřený prováděním stavby povinen neprodleně oznámit stavebnímu úřadu, který může zakázat jejich provedení, pokud by byly v rozporu s požadavky a zájmy, kterým musí stavba vyhovovat. Podstatnější odchylky od stavebního projektu lze provést jen po předchozím projednání u stavebního úřadu.

(2) Vyskytnou-li se při provádění stavby závady, které by mohly ohrozit její bezpečnost, je podnik nebo orgán pověřený prováděním stavby povinen oznámit to neprodleně stavebnímu úřadu, který podle potřeby zakáže další provádění stavby, nařídí zabezpečovací opatření, na stavebníkův náklad provede zkoušky a nařídí a projedná změnu stavebního projektu. Ve stavbě lze pokračovat jen se souhlasem stavebního úřadu.

(3) Zjistí-li stavební úřad, že se stavba provádí nebo byla provedena podstatně odchýlně od potvrzeného stavebního projektu, anebo že se provádí nebo byla provedena stavba nepřipustná, zakáže ihned její další provádění, pokud ještě není dokončena, a po slyšení stavebníka buď

a) uloží stavebníku, aby předložil k projednání stavební projekt nebo jeho změnu a jiné potřebné doklady, a podle potřeby nařídí zatím zabezpečovací opatření, anebo

b) nařídí, aby stavba nebo její část byla odstraněna, je-li umístěna nevhodně nebo nevyhovuje-li požadavkům kladeným na stavbu podle tohoto nařízení a neíše-li ji hospodárně upravit tak, aby vyhovovala.

(4) Stavební úřad může nařídít zabezpečovací opatření také, nemá-li být ve stavbě pokračováno z jiných důvodů.

§ 23.

Uživací povolení.

(1) Jakmile byla stavba dokončena, oznámí to stavebník stavebnímu úřadu a požádá o zjištění, že stavbu lze užívat.

(2) Stavební úřad provede k uvedené žádosti místní šetření, k němuž přizve stavebníka, podnik nebo orgán, který vypracoval projekt, a podnik nebo orgán pověřený provedením stavby. Při tomto šetření zjistí, zda stavba byla provedena podle potvrzeného stavebního projektu, po případě jaké změny byly provedeny a zda byly včas hlášeny nebo projednány, zda stavba byla provedena řádně a odborně nebo zda a jaké závady se vyskytují a jak mají být odstraněny a zda stavba je již způsobilá, aby mohla být bez závad užívána; může též nařídít, aby na stavebníkův náklad byly provedeny potřebné zkoušky (na př. konstrukcí).

(3) Podle výsledku místního šetření vysloví stavební úřad, zda, odkdy a po případě za jakých podmínek lze stavby užívat. Je-li při místním šetření zřejmé, že není námitek proti užívání stavby ani potřeba důležitějších úprav, lze již při tomto šetření předběžně povolit užívání.

§ 24.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky může

- určit, jak se má vést stavební deník,
- upravit provádění jednoduchých drobných staveb svépomocí,
- určit, co je považovat za podstatné odchytky od potvrzeného stavebního projektu, a
- blíže upravit zabezpečovací opatření, jakož i přezkoušení dokončených staveb a řízení při něm.

Část VI.

Udržování a způsob užívání staveb.

(K § 11 zákona.)

§ 25.

Udržování staveb.

(1) Vlastník stavby je povinen ji udržovat tak, aby byla stále v řádném stavu a ve shodě s potvrzeným stavebním projektem, po případě s úpravami dodatečně nařízenými. Přitom musí dbát předpisů upravujících udržování staveb s hlediska jednotného hospodářského plánu.

(2) Stavební úřad dozírá na stavební stav budov a jiných pozemních staveb a pečuje o to, aby při přípravě a provádění jednotného hospodářského plánu bylo pamatováno na nezbytné udržování staveb.

(3) Zjistí-li stavební úřad, že určitá stavba je ve vadném stavu, může podle potřeby nařídít provedení zkoušek na vlastníkův náklad a nařídít mu, aby buď

- provedl opatření, kterými se stavba uvede opět do řádného stavu, anebo
- stavbu odstranil, nelze-li ji hospodárně uvést do vyhovujícího stavu,

Nařídí-li stavební úřad, aby stavba byla uvedena do řádného stavu, uváží přitom, zda by nebylo vhodné provést zároveň další úpravy potřebné z důvodů obecného zájmu (§ 28).

§ 26.

Způsob užívání stavby.

(1) Stavby, po případě jejich jednotlivých částí lze zásadně užívat jen k účelům, pro něž jsou stavba nebo její části určeny podle stavebního projektu, nebo pokud to nelze zjistit z projektu, pro něž jsou vybaveny a dají se použít bez újmy obecných zájmů. Podstatné změny v účelu je třeba projednat jako změnu stavebního projektu.

(2) Zjistí-li stavební úřad, že se stavby nebo její části užívá k jinému účelu, než ke kterému byla určena nebo vybavena, buď zakáže takové užívání, anebo uzná-li je zásadně za přípustné, určí vlastníku lhůtu, v níž má navrhnout příslušnou změnu stavebního projektu, a po případě stanoví podmínky pro ni. Nedodrží-li vlastník bezdůvodně lhůtu jemu stanovenou, zakáže stavební úřad další užívání stavby nebo její části nedovoleným způsobem, anebo je-li to v obecném zájmu, sám projedná změnu stavebního projektu na náklad vlastníkův. V jednoduchých případech může stavební úřad po slyšení vlastníka ihned povolit změnu stavebního projektu.

§ 27.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky může blíže upravit nařizování a provádění udržovacích prací, po případě vydávání příkazů k odstranění stavby, jakož i způsob užívání stavby nebo jejích částí.

Část VII.

Povinné úpravy staveb.

(K § 12 zákona.)

§ 28.

Obsah a podmínky úprav.

(1) Stavební úřad může nařídít, aby vlastník provedl ve své stavbě v přiměřené lhůtě tyto úpravy potřebné z důvodů obecného zájmu:

1. připojil budovu na zařízení vodovodní a kanalizační a provedl příslušné vnitřní instalace,

2. vybavil byty nebo jiné obytné místnosti koupelnami a záchody, po případě opatřil záchody splachovacím zařízením,

3. vybavil budovu potřebnými společnými zařízeními, která se podle příslušných předpisů nařizují u novostaveb (prádelny, zdviže a pod.),

4. zřídil úkryty domovní nebo veřejné,

5. upravil topeniště a kouřovody tak, aby zejména využití paliva bylo hospodárné a omezoval se vývin kouře, nebo zavedl určitý způsob vytápění,

6. odstranil zdravotní závady (na př. izolaci proti vlhkosti),

7. zavedl elektřinu (zejména pro osvětlování a pohon) a po případě plyn nebo teplo, anebo upravil zastaralý domovní rozvod podle příslušných předpisů, pokud je toho třeba z bezpečnostních důvodů,

8. provedl zabezpečovací zařízení proti požáru a jiné živelní pohromě nebo nehodě,

9. provedl úpravy, jimiž se zvýší počet bytových jednotek nebo neobytné místnosti přemění v obytné anebo neobytné místnosti (na př. obchody, dílny, sklady, úkryty) se spojí s obdobnými místnostmi v sousedních domech k jejich účelnějšímu uspořádání,

10. odstranil závady ve vzhledu budovy (na př. úprava holých štítů požárních zdí, provedení výškového přechodu nebo odstranění nevhodných úprav fasády) nebo

11. upravil příslušenství budov k odstranění závad zdravotních a vzhledových.

(2) Stavební úřad vyslechne před vydáním příkazu místní národní výbor, pokud tento národní výbor není sám stavebním úřadem, jakož i vlastníka stavby a přihledně

1. k možnostem daným hospodářským plánem a k programu úkolů pro výstavbu obce,

2. k naléhavosti obecného zájmu,

3. k hospodárnosti úpravy vzhledem k stavu budovy a k době jejího předpokládaného trvání, jakož i vzhledem k potřebě stavebnin a pracovních sil a

4. k opatření úhrady nákladů.

(3) Ministerstvo techniky vydá směrnice pro nařizování úprav a po případě stanoví povšechné požadavky na vybavení staveb podle významu obce a stavby.

§ 29.

Úhrada nákladů.

(1) Pokud úprava nařízená podle § 23 je k užítku vlastníka stavby, po případě bude-li lze ze zvýšeného výnosu stavby uhradit příslušné náklady, hradí je sám stavebník.

(2) Jde-li o úpravu, z níž vlastník stavby nemá užitek nebo jen nepatrný v poměru k nákladu a nebude-li lze náklad uhradit jinak, přispěje stát vlastníku na jeho žádost až do 90% nákladu; o žádosti rozhodne okresní národní výbor.

(3) Ministerstvo techniky upraví lhůty pro podávání žádostí o příspěvek, určí potřebné doklady a vydá směrnice pro poskytování příspěvků.

Část VIII.

Stavební úřad a účastníci řízení.

(K § 13 zákona.)

§ 30.

Stavební úřad.

(1) Stavební služba u místního národního výboru se považuje za řádně vybudovanou, zaměstnávali nebo zajistili si jinak národní výbor odborné síly (technické, právní a pod.), potřebné vzhledem k významu obce a závažnosti otázek vyskytujících se při její výstavbě.

(2) Ministerstvo techniky blíže určí podmínky řádného vybavení místního národního výboru odbornými silami.

§ 31.

Účastníci řízení u stavebního úřadu.

(1) Účastníky řízení jsou vedle stavebníka vždy místní národní výbor, není-li stavebním úřadem, jakož i stát, národní, komunální a družstevní podniky, lidová družstva a jiné osoby, jejichž práv by se stavba mohla dotknout (zejména pokud jde o vztah stavby k sousednímu pozemku).

(2) Účastníci mohou namítat, že stavba k jejich újmě odporuje požadavkům kladeným na ni příslušnými předpisy. Námitky vyplývající ze soukromých ujednání nebo poměrů se stavební úřad pokusí odstranit dohodou; nedorodí-li k dohodě, nebrání to rozhodnutí podle stavebních předpisů.

Část IX.

Úpravy potřebné v zájmu obrany vlasti.

(K § 14 zákona.)

§ 32.

(1) Jde-li o stavební nebo jiné opatření, které je třeba provést podle požadavku vojenské správy na stavbě již zřízené a nebude-li mít vlastník z něho užitek, může mu stát na jeho žádost přispět na úhradu nákladů, pokud mu vzešly provedením příslušného opatření, a to až do 90% těchto nákladů. O žádosti rozhodne okresní národní výbor. Příspěvek se poskytne v penězích; státní správa však může provést stavební úpravy sama.

(2) Ministerstvo techniky upraví lhůty pro podávání žádostí o příspěvek, určí potřebné doklady a vydá směrnice pro poskytování příspěvků.

Část X.

Asanace.

(K § 17 zákona.)

§ 33.

Asanace krajiny.

(1) Rozsah a způsob provedení asanace krajiny stanoví směrný, po případě podrobný plán. Na podkladě těchto plánů sestaví krajský národní výbor za účasti osob, jejichž zájmy budou dotčeny asanací, povšechný nástin postupu a odhad nákladů a předloží jej ministerstvu techniky, aby jej v dohodě s příslušnými ústředními úřady schválilo s hlediska technické proveditelnosti a hospodárnosti. Po schválení opatří krajský národní výbor asanační projekt, za účasti osob dotčených asanací sestaví podrobný odhad nákladů na asanaci, a pokud tento náklad nehradí stát, také předběžný rozvrh příspěvků a navrhne zařazení asanace do jednotného hospodářského plánu.

(2) Po provedení asanace krajiny sestaví krajský národní výbor konečný rozvrh příspěvků na úhradu nákladů od osob, z jejichž činnosti závady vznikly nebo kterým z úpravy vzejde užitek.

§ 34.

Asanace obcí.

(1) Rozsah a způsob provedení asanace obcí stanoví podle směrnic podrobného plánu přesně zastavovací plán, který zároveň také určuje odhad nákladu na asanaci a postup jejího provedení. Zařazení asanace do jednotného hospodářského plánu navrhne místní, po případě okresní národní výbor.

(2) Stavby a zařízení dotčené asanací odstraní, po případě přeloží jejich vlastník ve lhůtě stanovené stavebním úřadem; neučiní-li tak, odstraní, po případě přeloží je místní národní výbor. Náklad spojený s odstraněním staveb hradí vlastník, pokud mu zůstane zachováno vlastnictví k pozemku nebo se mu dostane pozemku náhradního, jinak stát; o náhradě nákladů rozhodne místní národní výbor po odstranění staveb.

§ 35.

Drobná asanace.

(1) Změny hranic zastavěného pozemku vůči nezastavěné části sousedního pozemku, kterých je třeba k odstranění nebo aspoň zmírnění závažných stavebních, zdravotních nebo hospodářských závad, lze provést jen se souhlasem stavebního úřadu.

(2) Změnami hranic nesmějí v užívání sousedního pozemku vzniknout závady stejně závažné nebo závažnější, než které se mají od-

stranit. Platí-li pro obec zastavovací plán, musí být změny ve shodě s ním.

(3) Nedojde-li k dohodě mezi vlastníky, může okresní národní výbor povolit vyvlastnění na žádost vlastníka zastavěného pozemku.

§ 36.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky stanoví, jakých podkladů je třeba k provedení asanace krajiny i obcí a jak se sestaví povšechný i podrobný odhad nákladů, dále stanoví směrnice pro postup provádění asanace, pro stanovení příspěvkové povinnosti a řízení o ní, jakož i za jakých podmínek a jak lze provést asanaci ojedinělé nevyhovující stavby v době, kdy ještě pro obec neplatí zastavovací plán.

Část XI.

Stavební uzávěra.

(K § 18 zákona.)

§ 37.

Určení a vyhlášení stavební uzávěry.

(1) Krajský národní výbor určuje po slyšení okresního a místního národního výboru a po projednání s jinými veřejnými orgány, jichž zájmů se stavební uzávěra dotýká, území a druhy staveb nebo druhy činností, pro něž má stavební uzávěra platit, jakož i dobu jejího trvání; určuje-li stavební uzávěru v území důležitém s hlediska obrany vlasti, rozhoduje se souhlasem vojenské správy.

(2) Území, pro něž má platit stavební uzávěra, je třeba přesně popsat. Doba trvání stavební uzávěry se musí shodovat s dobou, kdy má nabýt účinnosti územní nebo zastavovací plán, připravuje-li se pořízení nebo změna takového plánu; jinak se doba trvání stavební uzávěry určí podle účelu, jemuž má uzávěra sloužit.

(3) Krajský národní výbor vyrozumí o určení stavební uzávěry okresní a místní národní výbor, jakož i veřejné orgány, jichž zájmů se stavební uzávěra dotýká; jen těmto národním výborům a orgánům přísluší právo podat námitky. Místní národní výbor vyhlásí rozhodnutí krajského národního výboru po 15 dnů způsobem v místě obvyklým s poučením, že v této době mohou zájemci podat u něho připomínky; podané připomínky předloží se svým vyjádřením krajskému národnímu výboru. O námitkách rozhodne ministerstvo techniky v dohodě se státním úřadem plánovacím a zúčastněným ústředním úřadem.

(4) Po pravomocném rozhodnutí o stavební uzávěře zakreslí okresní národní výbor hranice příslušného území do popisné mapy, do příruční katastrální mapy a do kopie katastrální mapy nebo její zmenšeniny, kterou zašle krajskému národnímu výboru.

(5) Pravomocné rozhodnutí o stavební uzávěře vyhlásí podle potřeby místní národní výbor způsobem v místě obvyklým a krajský národní výbor v příslušném úředním listě; ve vyhláškách se uvedou hranice území, pro něž platí stavební uzávěra, jakož i doba její platnosti a upozorní se zároveň, že lze nahlédnout do mapy, v níž jsou vyznačeny hranice příslušného území.

§ 38.

Právní účinky stavební uzávěry.

(1) Stavební uzávěra nabývá účinnosti dnem uvedeným v pravomocném rozhodnutí a pozbývá jí uplynutím doby, na niž byla stanovena, nebo dříve, jakmile byl vyhlášen potvrzený územní nebo zastavovací plán pro území dotčené stavební uzávěrou.

(2) Na území dotčeném stavební uzávěrou a) nelze zřizovat nové stavby (s výjimkou staveb vojenských a jiných staveb důležitých s hlediska obrany vlasti),

b) u dosavadních staveb lze stavební úpravy provést jen s předchozím souhlasem krajského národního výboru, který přezkoumá jejich přípustnost s hlediska účelu stavební uzávěry,

c) podstatné změny v úpravě povrchu půdy (násypy, výkopy, odkopy a pod.) nebo pod jejím povrchem je třeba předem ohlásit krajskému národnímu výboru a lze je provést jen s jeho souhlasem, nebo nezakáže-li je do 30 dnů po dni ohlášení.

(3) Pokud do jednotného hospodářského plánu byly zařazeny nové stavby v území dotčeném stavební uzávěrou před počátkem účinnosti této uzávěry nebo pokud již byly rozestavěny, přezkouší krajský národní výbor, zda tato stavební činnost nezmaří účel stavební uzávěry, a po případě navrhne změnu v jednotném hospodářském plánu.

(4) Byla-li stavební uzávěra stanovena z důvodů obrany vlasti, rozhoduje krajský národní výbor v dohodě s vojenskou správou.

§ 39.

Bližší vymezení účelu stavební uzávěry.

(1) Územím se zvláštními poměry se rozumí zejména území poddolované, území určené k asanaci krajiny, ochranné území pramenů, přírod-

ních léčivých zdrojů a k jímnání vody, okolí vodojemů, čistíren nebo čerpacích stanic a vodních elektráren, území dotčené připravovanými velkými vodními a jinými stavbami, místa určená pro zdravotní péči (i klimatická místa) a jejich okolí v potřebném rozsahu, přírodní rezervace, oblasti ochrany památek umělecko-historických a území, kde se zamýšlí soustředit roztroušené zastavění do jednoho nebo několika souvislých stavebních obvodů.

(2) Územím pro rekreaci se rozumějí zejména také plochy určené pro zotavovací péči, jakož i pro tělesnou výchovu a jejich okolí v potřebném rozsahu.

(3) Stavební uzávěru lze určit i pro jednotlivé pozemky nezastavěné nebo se stavbami, které nevyhovují stavebně nebo tvoří komunikační závady a pod.

Část XII.

Vyvlastnění.

(K § 20 zákona.)

§ 40.

Přípustnost vyvlastnění.

(1) Nemovitosti a práva, kterých je třeba k uskutečnění jednotného hospodářského plánu anebo podrobného nebo zastavovacího plánu, jakož i k provedení asanace, lze vyvlastnit, nedojde-li k dohodě; u národního majetku se opatří nemovitosti podle potřeby převodem správy.

(2) Jde-li o nemovitosti zkonfiskované nebo získané podle předpisů o pozemkových reformách a dosud nepřidělené, dá Fond národní obnovy nebo Národní pozemkový fond, po případě národní výbor, pokud by na něj byla přenesena tato působnost, stavebníku souhlas k okamžité úpravě pozemku (po případě i ke zbourání stavby) a k jeho zastavění. Přidělení pozemku do vlastnictví se provede a přiměřená úhrada se určí podle příslušných předpisů o přidělování a rozdělování zkonfiskovaného majetku.

(3) Vyvlastňovat lze jen v souladu s jednotným hospodářským plánem, a to podle územních nebo zastavovacích plánů anebo upravovacích plánů podle § 19 zákona.

(4) Jde-li o drobnou asanační úpravu (§ 17 odst. 4 zákona) anebo o pozemní stavby nebo veřejná zařízení přípustné mimo stavební obvod, jakož i jde-li o jinou stavbu než pozemní, lze vyvlastnit, i když není územních nebo zastavovacích plánů anebo upravovacích plánů podle § 19 zákona.

§ 41.

Jistota a náhrada.

(1) Nemůže-li okresní národní výbor ve výměru o vyvlastnění rozhodnout zároveň o ná-

hradě, rozhodne v něm s konečnou platností o jistotě; o náhradě rozhodne zvlášť. Jistoty se použije k úhradě náhrady.

(2) Náhrada za vyvlastnění a za zaniklá práva třetích osob se stanoví zpravidla v dlouhodobých ročních splátkách. První splátka je splatna do jednoho měsíce po pravomocnosti rozhodnutí o náhradě. Ze splátek včas nezaplacených přísluší dosavadnímu vlastníku nebo oprávněnému zákonné úroky.

(3) Okresní národní výbor může ze sociálních důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li dosavadní vlastník nebo oprávněný drobným zemědělcem, rozhodnout, že se mu náhrada poskytne v hotovosti do tří měsíců od jejího určení.

(4) Neprokáže-li dosavadní vlastník nebo oprávněný, že osoby, kterým přísluší práva z knihovních zápisů, souhlasí, aby splátka nebo náhrada byla vyplacena přímo jemu, složí ji vyvlastnitel u knihovního soudu, který ji rozvrhne v nesporném řízení podle exekučních předpisů. Průkaz podle předchozí věty podá dosavadní vlastník nebo oprávněný buď listinou, na níž je podpis oprávněného ověřen soudem nebo veřejným notářem, anebo veřejnou listinou.

(5) Na vyvlastnitelův návrh lze poskytnout náhradu za vyvlastnění též ve vhodném pozemku.

§ 42.

Provedení vyvlastňovacího výměru.

Jakmile vyvlastňovací výměr nabyl právní moci a náhrada (první splátka) byla poskytnuta, po případě náhrada (první splátka) nebo jistota byla složena u knihovního soudu, odevzdá okresní národní výbor vyvlastněný pozemek vyvlastniteli do držby výměrem, proti němuž není oprávněného prostředku. Po odevzdání pozemku vloží soud na vyvlastnitelovu žádost do veřejné knihy vlastnické právo k vyvlastněné nemovitosti nebo věcné právo anebo přechod, omezení nebo zrušení takového práva.

§ 43.

Zrušení vyvlastňovacího výměru.

(1) Nezačal-li vyvlastnitel nebo jeho právní nástupce užívat vyvlastněné nemovitosti k účelu vyvlastnění ve lhůtě stanovené vyvlastňovacím výměrem nebo prodloužené okresním národním výborem, zruší okresní národní výbor na žádost osoby, proti níž výměr směřoval, nebo jejího právního nástupce vyvlastňovací výměr zcela nebo zčásti. Žádost je třeba podat do tří měsíců po uplynutí uvedených lhůt.

(2) Byl-li vyvlastňovací výměr zrušen, má osoba, proti níž výměr směřoval, po případě její právní nástupce, nárok na náhradu škody, která jí vznikla provedením vyvlastňovacího řízení (nákladů řízení a vlastní škody způsobené vyvlastněním), a vyvlastnitel má nárok na vrácení poskytnuté náhrady i s jejími užitky. Nedojde-li k dohodě o těchto nárocích, lze je uplatnit pořadem práva.

§ 44.

Vstup na vyvlastňované nemovitosti.

(1) Pro účely, pro něž lze vyvlastňovat, mohou osoby, které se vykáží potvrzením krajského nebo okresního národního výboru, vstupovat na nemovitosti určené národním výborem, provádět na nich potřebná měření a umisťovat na nich měřické značky; potvrzení národního výboru nenahrazuje povolení ke vstupu, kterého je třeba podle zvláštních předpisů. Oprávněné osoby jsou povinny zachovat mlčenlivost o všech věcech, o kterých se dověděly při své činnosti.

(2) Oprávněné osoby jsou povinny dbát toho, aby škoda, pokud se jí při jejich činnosti nelze vystríhat, byla co nejmenší. Tuto škodu hradí ten, kdo požádal o vyvlastnění. Nedojde-li k dohodě o náhradě škody, rozhodne o ní okresní národní výbor. Není-li některá strana spokojena s pravomocným rozhodnutím o náhradě, rozhodne na její návrh, který je podán do 30 dnů ode dne doručení pravomocného rozhodnutí, v nesporném řízení soud, v jehož obvodu je nemovitost.

§ 45.

Řízení a předběžné užívání nemovitosti.

(1) O žádosti za vyvlastnění se provede ústní jednání na místě. Řízení se po případě spojí s řízením o přezkoumání stavby (§ 9 odst. 3 zákona).

(2) Podle výsledku ústního jednání při vyvlastňovacím řízení může okresní národní výbor na místě rozhodnout, zda, kdy a které přípravné práce smí žadatel provádět na vyvlastňovaném pozemku. O poskytnutí náhrady za předběžné užívání nemovitostí platí obdobné ustanovení o náhradě za vyvlastnění.

§ 46.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky blíže upraví vyvlastňovací řízení, poskytování a uvolňování jistoty a předběžné užívání nemovitostí, jakož i určí, na jakou dobu lze zřídit právo stavby vyvlastněním.

Část XIII.

Popisné mapy.
(K § 22 zákona.)

§ 47.

(1) Popisná mapa znázorňuje polohově i výškově, po případě hloubkově skutečný stav obce jednak na povrchu země, zejména stavby, komunikace, jiná veřejná zařízení a toky, jednak pod povrchem země, zejména všechna vedení, podzemní prostory, komunikace a jiná zařízení a po případě hladinu spodních vod. Krajský národní výbor s předchozím souhlasem vojenské správy určí, kdy je třeba pořídit odděleně popisnou mapu povrchovou a popisnou mapu podzemí.

(2) Popisné mapy pořizuje a udržuje ve shodě se skutečným stavem okresní národní výbor.

(3) Plochy, stavby a zařízení, které jsou v držbě nebo v užívání vojenské správy, jakož i podniky a zařízení důležité pro obranu vlasti lze v popisných mapách vyznačit jen se souhlasem vojenské správy a podle jejich pokynů.

(4) Dokud nebude pořízena popisná mapa, nahrazuje ji mapa katastrální.

§ 48.

(1) Je-li toho třeba k pořízení, změně nebo doplnění popisné mapy, mohou osoby, které se vykáží potvrzením krajského nebo okresního národního výboru, vstupovat na příslušné nemovitosti, provádět na nich potřebná měření a umisťovat měřické značky. Ustanovení o povolení ke vstupu na nemovitosti a povinnosti k mlčenlivosti při vyvlastnění (§ 44) platí obdobně.

(2) Popisná mapa se uloží u stavebního úřadu. Nahlédnout do ní a činit si z ní náčrty nebo výpisy mohou jen veřejné orgány; jiným osobám, které nezbytně potřebují znát údaje popisné mapy pro svou stavební nebo jinou činnost, sdělí tyto údaje stavební úřad. Otisky nebo snímky vydá a přesné údaje o vzdálenostech sdělí vždy okresní národní výbor.

§ 49.

Podrobnější předpisy.

Ministerstvo techniky stanoví podrobnosti, zejména jak, v jakém měřítku a jakém pořadí se budou popisné mapy zhotovovat, jaký budou mít obsah, dokdy musí být pořízeny a v jaké lhůtě musí být v nich zakresleny provedené změny, jakož i směrnice pro rozhodování o tom, kdy se mají pořizovat odděleně popisné mapy povrchové a popisné mapy podzemí a po případě jak mají být uloženy a přístupné k nahlédnutí.

Část XIV.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 50.

Společná ustanovení.

(1) Ministerstvo techniky vydá podrobnější předpisy podle tohoto nařízení v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vyhláškou v příslušném úředním listě. Přitom může ministerstvo techniky ponechat v platnosti vyhlášky vydané podle § 15 vládního nařízení č. 296/1948 Sb., o opatřeních ve stavebnictví v pětiletém plánu, pokud vyhovují potřebám vyplývajícím ze zákona a tohoto nařízení.

(2) Pokud se tímto nařízením stanoví práva nebo ukládají povinnosti vlastníku nemovitosti, rozumí se jím při národním majetku orgán, který je pověřen správou tohoto majetku.

(3) Ustanovení §§ 16 až 31 se nevztahují na stavby k účelům obrany vlasti, stavby vojenské a jiné stavby důležité s hlediska obrany vlasti (na př. také stavby pro účely národní bezpečnosti), pokud u těchto staveb byla přenesena pravomoc stavebních úřadů na vojenskou správu nebo jiné orgány a odchylně upraveno provádění těchto staveb, jakož i dozor na ně (§ 14 odst. 3 zákona).

§ 51.

Přechodná ustanovení.

Věci, o nichž nebylo v době počátku účinnosti zákona ještě pravomocně rozhodnuto, budou projednány již podle zákona. Výsledku řízení, které již bylo provedeno podle dřívějších předpisů, lze při tom použít, pokud to dovoluje povaha věci.

§ 52.

Účinnost zákona.

Ustanovení §§ 6 až 8, jakož i ustanovení §§ 15, 16, 19, 20 až 27, § 28 (s výjimkou odstavce 1 č. 19) a § 29 zákona, pokud se týkají zastavovacího plánu, povinností národních výborů při výstavbě obce a ochranných pásem, nabývají účinnosti dnem 1. října 1950, ostatní ustanovení zákona (pokud již nenabyla účinnosti dříve podle vládního nařízení č. 51/1950 Sb.) dnem 1. ledna 1951.

§ 53.

Účinnost a provedení nařízení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem, kdy nabývají účinnosti příslušná ustanovení zákona; provede je ministr techniky v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.